

Els tres espectacles barregen diferents tècniques a l'escenari per transmetre sentiments al públic

Dansa sense límits a l'Institut

Cristina Andreu
TERRASSA

L'Institut del Teatre presenta les pròximes setmanes tres espectacles de dansa sense etiquetes que barregen música, cant, moviment i teatre a l'escenari de la sala Maria Plans.

El director del centre, Agustí Humet, ha destacat que com a centre docent, que no centre de producció, "tinc la llibertat per programar espectacles fruit de la imaginació de la gent sense preocupar-me pels números".

Un fet que el públic agraeix: "cada cop més el públic vol aquest tipus de riscos, perquè potser veuen alguna cosa que no els agrada, però també altres que no veurien enlloc més".

La primera proposta de dansa de l'Institut és una idea de Laura Morales, que comparteix escenari amb el músic Donald Van der Werff. Amb el títol "*Me veo en tus ojos*", és un espectacle que uneix música i dansa per transmetre sentiments. S'utilitza música barroca, castanyoles, flamenc i dansa contemporània, "però el més important és com s'expressen els sentiments que estan basats en els quatre elements: foc, terra, aire i aigua, com la passió, les emocions, la part espiritual i la terrenal", explica

Els protagonistes dels tres propers espectacles de dansa a l'Institut del Teatre ■ C.A

Laura Morales. Els dos protagonistes són dues ànimes que es troben en un somni i es reconeixen d'una vida passada. L'obra es preestrena del 31 d'octubre al 2 de novembre a Terrassa i després s'estrenarà a Reus el 15 de novembre.

El cos, protagonista

La segona setmana de novembre arribarà a la sala Maria Plans l'espectacle *Herbero* de la companyia Iu&Sophie dirigit per Mercè Boronat. *Herbero* és la història d'una trobada

entre dues persones que han de prendre una decisió.

Una de les integrants de la companyia, Helena Escuté, ha explicat el significat del nom de l'obra: "*Herbero* és el nom d'un licor d'herbes de Banyeres (Alacant) que es fa barrejant moltes herbes, i volíem fer un paral·lisme amb les relacions humanes: depèn a qui coneixes i com interactues, passen unes coses o unes altres". *Herbero* estarà a la Sala Maria Plans del 7 al 9 de novembre i es basa so-

bretot "en el moviment del cos com a expressió".

El tercer espectacle de dansa que proposa l'Institut, *Desert dreaming*, és la història d'Irene, de la companyia All one, i es veurà del 14 al 16 de novembre. La Irene té previst fer un viatge, però no li és possible i comença un altre tipus de viatge, una ruta pel seu interior. La seva creadora, Montse Franco, ha explicat que aquesta obra "utilitza el cos, les teles, la veu i la poesia per comunicar-se". ■

El pintor Joan Vila-Puig utilitzava el Citroën per anar als seus paisatges preferits ■ FAMÍLIA VILA-PUIG/MNACTEC

Un 2 cv al Museu

La família Vila-Puig ha donat el Citroën de 1925 del pintor al mNACTEC

C.A
TERRASSA

El Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya ha rebut la donació d'un Citroën descapotable del 1925, propietat del pintor vallesà Joan Vila-Puig. El director del Museu, Eusebi Casanelles i Santiago Vila, fill del pintor, han signat l'acord de donació aquest dimarts. Aquest automòbil formarà part properament de l'exposició permanent del Transport i motos Montesa del mNACTEC.

80.232 exemplars

El vehicle és de la marca Citroën i té 5 portes. Es tracta d'un model descapotable de l'any 1925. El primer automòbil d'aquesta sèrie es va presentar al Saló de l'Automòbil de París l'any 1921 i se'n van fer 80.232 exem-

plars. L'èxit d'aquest cotxe es va basar en un consum escàs, tant de benzina com d'oli, i un baix cost de manteniment. També era un vehicle molt fàcil de conduir, fet que el va convertir en el primer cotxe popular europeu. Per alguns, aquest model va significar la democratització de l'automòbil.

Acadèmic de Belles Arts

Joan Vila Puig va néixer l'any 1890 a Sant Quirze del Vallès i va assistir a l'Escola d'Arts i Oficis de Sabadell i a la Llotja de Barcelona. Més tard va estudiar Belles Arts a Madrid.

Va ser un important representant de l'escola catalana de paisatge i va arribar a ser membre de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando de Madrid.

Segons ha explicat el seu fill, Santiago Vila-Puig, per apropar-se als seus paisatges preferits, el pintor vallesà utilitzava sempre el Citroën, que ara ja és propietat del mNACTEC. ■